

Forslag

til

Lov om mælk og konsummælkprodukter.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. april 1975.)*

Kapitel 1.

Bestemmelser om mælk.

§ 1. Ved mælk forstås i denne lov komælk, der ikke har været underkastet anden behandling end rensning og afkøling.

§ 2. Ejere og brugere af besætninger må kun levere mælk, der er ren, sund og af naturlig sammensætning, og som ikke afviger fra det normale i udseende, lugt eller smag.

§ 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler til sikring af overholdelsen af § 2, herunder om mælkens produktion og behandling samt om opbevaring og transport af mælk. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om bekæmpelse af mastitis og kontrol hermed.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser til forbedring af mælkekvaliteten, herunder om, at betalingen for mælk skal gradueres efter kvaliteten.

§ 4. Forhandling af mælk fra andre dyr end køer og anvendelse af sådan mælk til tilvirkning af levnedsmidler må kun finde sted med landbrugsministerens godkendelse.

Kapitel 2.

Konsummælkprodukter.

Godkendelse af besætninger og mejerier.

§ 5. Ved konsummælkprodukter forstås i denne lov følgende produkter, når de er be-

stemt til at fortæres af mennesker: sødmælk, letmælk, skummetmælk, fløde, kærnemælk og andre mælkeprodukter. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om, hvad der skal anses som konsummælkprodukter.

§ 6. Ved tilvirkning af konsummælkprodukter må kun anvendes mælk fra besætninger, som er godkendt af vedkommende kommunalbestyrelse i overensstemmelse med særlige af landbrugsministeren fastsatte regler om dyrenes sundhedstilstand og om mælkens produktion og behandling. Veterinærdirektoratet fastsætter fremgangsmåden ved kommunalbestyrelsens godkendelse af besætninger.

Stk. 2. Ved tilvirkning af kærnemælk kan ministeren, når særlige omstændigheder taler herfor, fravige bestemmelserne i stk. 1.

§ 7. Tilvirkning af konsummælkprodukter må kun finde sted på mejerier og andre virksomheder, der er godkendt hertil af veterinærdirektoratet (konsummælkmejerier).

Stk. 2. Mælk, der skal anvendes ved tilvirkning af konsummælkprodukter, må kun modtages og fremstilles som suppleringsleverancer på mejerier og andre virksomheder, der af veterinærdirektoratet er godkendt hertil (suppleringsmejerier).

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter regler om godkendelse efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om, hvad der skal anses som suppleringsleverancer.

§ 8. Besætninger og virksomheder skal efter ansøgning herom godkendes, når de opfylder de regler, der er fastsat i medfør af § 6, § 7 og § 9, stk. 1.

§ 9. Landbrugsministeren fastsætter regler om indretning og drift af de i § 7 nævnte mejerier og andre virksomheder, herunder om driftshygjehjæ.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter regler for konsummælkprodukters tilvirkning, herunder om modtagelse af mælk, om fremstilling af suppleringsleverancer, om standardisering, om varmebehandling og om aftapning samt regler for opbevaring og transport af konsummælkprodukter.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om emballage for konsummælkprodukter og om mærkning af denne emballage.

Stk. 4. Ved tilvirkning og behandling af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter må ikke beskæftiges personer, som har eller må antages at have sygdom, at bære smitte eller at bære anden skade, som kan gøre varerne utjenlige til at forføres af mennesker. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om lægeundersøgelse eller anden helbreds kontrol med personale og om personalehygjen i øvrigt.

Kapitel 3.

Myndigheder, godkendelser og tilsyn.

§ 10. Overtilsynet med, at loven og de med hjemmel i loven fastsatte regler overholdes, påhviler landbrugsministeren.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan henlægge sine opgaver efter loven til veterinærdirektoratet, toldvæsenet og andre centrale myndigheder.

§ 11. Kommunalbestyrelsen fører efter landbrugsministerens nærmere bestemmelse tilsyn med de godkendte besætninger, mejerier og andre virksomheder og med overholdelse af de i medfør af loven fastsatte regler og lader herunder foretage prøveudtagning af og laboratoriemæssig kontrol med mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen udøver tilsynet gennem en dyrlæge ved en levnedsmiddelkontrolenhed. Kommunalbestyrelsen kan bemyndige dyrlægen til at varetage de opgaver, der påhviler kommunalbestyrelsen i medfør af denne lov.

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte laboratorieundersøgelser udføres på et laboratorium ved en levnedsmiddelkontrolenhed. Laboratoriet skal, for så vidt angår dette arbejde, godkendes og stå under tilsyn af veterinærdirektoratet.

Stk. 4. Veterinærdirektoratet fastsætter regler for tilsynenes udøvelse, herunder for udførelsen af laboratorieundersøgelser.

§ 12. Tilsynsmyndigheder og personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har hver inden for sit område adgang til de i § 6, stk. 1, nævnte besætninger, til de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte mejerier og andre virksomheder og til de i § 20 nævnte engrosvirksomheder samt til ethvert transportmiddel, hvori mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter er eller agtes indladet.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage eftersyn af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter og til uden vederlag at udtage prøver i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge produktet. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig ved foretagelse af tilsynet.

Stk. 3. Legitimation skal forevises på forlangende.

§ 13. Godkendelse af og udøvelse af tilsyn med besætninger påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor besætningen findes.

Stk. 2. Tilsynet med konsummælkmejerier samt med transport af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter til og fra disse påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor konsummælkmejeriet er beliggende.

Stk. 3. Tilsynet med suppleringsmejerier samt med transport af mælk og suppleringsleverancer til og fra disse påhviler kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor suppleringsmejeriet er beliggende.

Stk. 4. Veterinærdirektoratet kan, hvor særlige forhold taler herfor, efter aftale med de berørte kommuner bestemme, at en anden kommunalbestyrelse end den i stk. 1, 2 og 3 nævnte foretager godkendelse og udøver tilsyn. For så vidt angår den af Storkøbenhavns mælkekontrolkommission hidtil udøvede kompetence til at godkende og udøve kontrol med besætninger og mejerier beliggende uden for Storkøbenhavn, kan denne dog ikke opretholdes ud over den 31. marts 1977.

§ 14. Udgifterne ved godkendelse af besætninger efter § 6 og udgifterne ved de i § 11 omhandlede tilsyn, herunder udgifter til laboratorieundersøgelser, afholdes af den kommune, som efter § 13 foretager godkendelse og udøver tilsyn.

Stk. 2. De samlede udgifter afholdt af kommunerne i henhold til stk. 1 fordeles på samtlige landets kommuner efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler.

Stk. 3. Udøves efter en virksomheds ønske kontrol med et større antal besætninger, end det efter landbrugsministerens skøn har været rimeligt i forhold til mængden af fremstillede konsummælkprodukter, skal den del af de afholdte udgifter, der svarer til den overskydende mængde kontrolleret mælk, afholdes af vedkommende virksomhed efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler.

Kapitel 4.

Indførsel og udførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.

§ 15. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter bl. a. under hensyn til udførselslandets veterinære, sundhedsmæssige og hygiejniske bestemmelser og kontrollen hermed.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang og på hvilken måde de i stk. 1 nævnte produkter må anvendes ved tilvirkning her i landet af konsummælkprodukter.

§ 16. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om udførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.

Kapitel 5.

Kvalitetsmærkning af konsummælkprodukter.

§ 17. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om kvalitetsmærkning af konsummælkprodukter tilvirket i Danmark. I bestemmelserne kan fastsættes sådanne regler, som skønnes nødvendige for at forebygge uberettiget anvendelse af foreskrevne kvalitetsmærker.

Kapitel 6.

Forhandling af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.

§ 18. Mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede køberen eller modtageren med hensyn til varens oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, behandling, egenskaber og virkninger.

Stk. 2. Ved bedømmelsen heraf skal der særligt tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de mundtlige og skriftlige oplysninger, som gives derom, de tegninger og billeder og den tekst, der er anbragt på varen eller dens emballage, på reklame eller skilt vedrørende varen, i annoncer eller i reklametilbud o. lign.

§ 19. Mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter må ikke sælges, hvis de ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller at kunne medføre forgiftning, eller hvis de på grund af sygelig forandring, fordærvethed, forurening, fejlagtig tilberedning eller af anden årsag må anses for at være utjenlige til at fortæres af mennesker.

§ 20. Engrosforhandling (fordeling) af konsummælkprodukter må kun finde sted på virksomheder, der efter regler fastsat af landbrugsministeren er godkendt hertil af vedkommende kommunalbestyrelse.

§ 21. For detailforhandling af konsummælkprodukter gælder de af miljøministeren i medfør af lov om levnedsmidler m. m. fastsatte regler.

Kapitel 7.

Høringsforskrifter.

§ 22. Inden landbrugsministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler han med de nærmest interesserede landsomfattende organisationer. Hvis reglerne berører områder, der henhører under miljøministeren eller andre ministre, forhandler landbrugsministeren tillige med vedkommende minister.

Kapitel 8.

Klage.

§ 23. Afgørelser truffet af veterinærinspektoratet og andre centrale myndigheder i henhold til loven eller i henhold til regler fastsat med hjemmel i loven kan indbringes for landbrugsministeren.

Stk. 2. Nægter kommunalbestyrelsen at godkende en besætning, jfr. § 6, kan afgørelsen indbringes for landbrugsministeren.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelser i forbindelse med udøvelse af tilsyn efter § 11, stk. 1, kan indbringes for veterinærdirektoratet.

Kapitel 9.

Forholdet til lov om levnedsmidler m. m.

§ 24. For mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter, der udføres, gælder alene de af landbrugsministeren fastsatte regler.

Stk. 2. Med hensyn til levnedsmidler, der er omfattet af denne lov, og som afsættes til forhandling til forbrugere her i landet, gælder de af miljøministeren i medfør af lov om levnedsmidler m. m. fastsatte regler om

- A) brug af tilsætningsstoffer,
- B) 1) betegnelser for og oplysning om levnedsmidler,
- 2) emballering og mærkning af færdigpakkede levnedsmidler,
- 3) levnedsmidlers sammensætning og næringsindhold,

- 4) i hvilket omfang rester af bekæmpelsesmidler, lægemidler og andre forureningsmidler må forekomme i levnedsmidler,
- 5) salg af levnedsmidler, der må forudses at have været udsat for radioaktivitet eller forurening, og om
- 6) helbreds kontrol og personalehygiejne i øvrigt.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan dog, hvor han finder det påkrævet af eksportenssyn, fastsætte regler, der indeholder strengere krav end de af miljøministeren fastsatte, for så vidt de i stk. 2 omhandlede levnedsmidler tilvirkes på virksomheder, der tillige afsætter mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter til eksport.

Kapitel 10.

Straffebestemmelser.

§ 25. Overtrædelse af §§ 18 og 19 straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 2. Overtrædelse af § 2, § 4, § 6, stk. 1, 1. pkt., § 7, stk. 1 og 2, § 9, stk. 4, § 12, stk. 2, 2. pkt., og § 20 straffes med bøde.

Stk. 3. Den, der til brug for afgørelser i henhold til denne lov eller de i medfør af loven givne forskrifter giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov §§ 161-163. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne eller forsøg herpå.

Stk. 5. For overtrædelse, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 6. Sager efter denne lov behandles som politisager. Ved sager efter stk. 1 kan retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 68, 69, 71 og 72 anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Kapitel 11.

Ikrafttræden m. v.

§ 26. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Lov nr. 245 af 8. juni 1966 om mælkekontrol samt § 11 i lov nr. 222 af 4. juni 1969 om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde ophæves. Bestemmelser,

der er udstedt i medfør af nævnte love, bevarer deres gyldighed, indtil de afløses af eller ophæves ved nye bestemmelser, udstedt i medfør af denne eller andre love, således at overtrædelser behandles efter reglerne i § 25.

§ 27. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skytte.

/ K. J. Mortensen.